

- 3) Prawo do odliczenia podatku od wartości dodanej naliczonego od świadczeń wykonanych dla potrzeb zbycia akcji przysługuje na podstawie art. 17 ust. 1 i 2 dyrektywy 77/388, zmienionej dyrektywą Rady 95/7, oraz art. 168 dyrektywy 2006/112, jeżeli istnieje bezpośredni i ścisły związek między wydatkami związanymi ze świadczeniami powodującymi naliczenie podatku a całością działalności gospodarczej podatnika. Do sądu krajowego należy ustalenie, biorąc pod uwagę ogół okoliczności, w jakich przebiegają transakcje będące przedmiotem toczącego się przed nim postępowania, czy poczynione wydatki mogą być włączone w cenę sprzedanych akcji lub czy stanowią one jedynie elementy cenotwórcze transakcji objętych działalnością gospodarczą podatnika.
- 4) Okoliczność, że zbycie akcji przebiega w wielu następujących po sobie transakcjach, nie ma wpływu na odpowiedzi, jakich udzielono na poprzednie pytania.

(¹) Dz.U. C 79 z 29.3.2008.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 29 października 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal du travail d'Esch-sur-Alzette — Luksemburg) — Virginie Pontin przeciwko T-Comalux SA

(Sprawa C-63/08) (¹)

(Polityka społeczna — Ochrona pracownic w ciąży, pracownic, które niedawno rodziły, i pracownic karmiących piersią — Dyrektywa 92/85/EWG — Artykuły 10, 12 — Zakaz wypowiedzenia stosunku pracy od początku ciąży do końca urlopu macierzyńskiego — Sądowa ochrona praw przysługujących jednostkom na mocy prawa wspólnotowego — Równe traktowanie kobiet i mężczyzn — Dyrektywa 76/207/EWG — Artykuł 2 ust. 7 akapit trzeci — Mniej korzystne traktowanie kobiety w związku z ciążą lub urlopem macierzyńskim — Ograniczenie środków prawnych przysługujących kobiecie, z którą rozwiązano stosunek pracy podczas jej ciąży)

(2009/C 312/05)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Tribunal du travail d'Esch-sur-Alzette

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Virginie Pontin

Strona pozwana: T-Comalux SA

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunal du travail d'Esch-sur-Alzette — Wykładnia art. 10 i 12 dyrektywy Rady 92/85/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie wprowadzenia środków służących wspieraniu poprawy w miejscu pracy bezpieczeństwa i zdrowia pracownic w ciąży, pracownic, które niedawno rodziły, i pracownic karmiących piersią (Dz.U. L 348, s. 1) oraz art. 2 dyrektywy Rady 76/207/EWG z dnia 9 lutego 1976 r. w sprawie wprowadzenia w życie zasady równego traktowania kobiet i mężczyzn w zakresie dostępu do zatrudnienia, kształcenia i awansu zawodowego oraz warunków pracy (Dz.U. L 39, s. 40) — Zakres ochrony sądowej kobiet w ciąży, z którymi rozwiązano stosunek pracy — Zgodność normy krajowej uzależniającej wszczęcie postępowania sądowego przez pracownicę w ciąży, z którą rozwiązano stosunek pracy od wcześniej ustalonych krótkich terminów 8 i 15 dni i ograniczającej zakres takiej skargi do zachowania stosunku pracy lub przywrócenia pracownicy do pracy w przedsiębiorstwie z wyłączeniem odszkodowania z ww. dyrektywami

Sentencja

1) Wykładni art. 10 i 12 dyrektywy Rady 92/85/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie wprowadzenia środków służących wspieraniu poprawy w miejscu pracy bezpieczeństwa i zdrowia pracownic w ciąży, pracownic, które niedawno rodziły, i pracownic karmiących piersią (dziesiąta dyrektywa szczegółowa w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy 89/391/EWG) należy dokonywać w ten sposób, że nie stoją na przeszkodzie uregulowaniu państwa członkowskiego przewidującemu szczególny środek prawny w zakresie zakazu rozwiązywania stosunku pracy z pracownicami w ciąży, z pracownicami, które niedawno rodziły, i z pracownicami karmiącymi piersią, określonymi w art. 10, wykonywany według zasad proceduralnych właściwych tej skardze, o ile jednak zasady te nie są mniej korzystne niż w przypadku podobnych postępowań o charakterze wewnętrznym (zasada równoważności) i nie mogą powodować w praktyce, że korzystanie z uprawnień wynikających z prawa wspólnotowego stanie się niemożliwe (zasada skuteczności). Termin prekluzyjny piętnastu dni, taki jak wprowadzony w art. L. 337-1 ust. 1 akapit czwarty code du travail, nie wydaje się spełniać tego warunku, czego zweryfikowanie należy jednak do sądu krajowego.

2) Wykładni art. 2 dyrektywy Rady 76/207/EWG z dnia 9 lutego 1976 r. w sprawie wprowadzenia w życie zasady równego traktowania kobiet i mężczyzn w zakresie dostępu do zatrudnienia, kształcenia i awansu zawodowego oraz warunków pracy, w brzmieniu zmienionym dyrektywą 2002/73/WE Parlamentu europejskiego i Rady z dnia 23 września 2002 r. w związku z jej art. 3 należy dokonywać w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie uregulowaniu państwa członkowskiego, takiemu jak wprowadzone przez art. L. 337-1 code du travail, szczególnemu dla ochrony przewidzianej w art. 10 dyrektywy 92/85 w przypadku rozwiązania stosunku pracy z pracownicami w ciąży, pracownicami, które niedawno rodziły, i pracownicami karmiącymi piersią, pozbawiającemu zwolnioną z pracy podczas ciąży pracownicę możliwości

wniesienia skargi o odszkodowanie, chociaż skarga ta przysługuje każdemu innemu zwolnionemu z pracy pracownikowi, jeśli takie ograniczenie środków prawnych stanowi mniej korzystne traktowanie kobiety w związku z ciążą. Tak jest w szczególności w przypadku, gdy zasady proceduralne dotyczące jedynej skargi przysługującej tym pracownikom w przypadku rozwiązania stosunku pracy nie przestrzegają zasady skutecznej ochrony sądowej praw przyznanych jednostkom na mocy prawa wspólnotowego, czego zweryfikowanie należy do sądu krajowego.

(¹) Dz. U C 93 z 12.04.2008

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 27 października 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesgericht Linz — Austria) — Land Oberösterreich przeciwko ČEZ as

(Sprawa C-115/08) (¹)

(Powództwo o zaniechanie emisji lub wyeliminowanie ryzyka emisji oddziałujących na nieruchomość, pochodzących z elektrowni atomowej położonej na terytorium innego państwa członkowskiego — Obowiązek tolerowania emisji i ryzyka emisji powodowanych przez obiekty działające na podstawie zezwolenia administracyjnego wydanego przez władze państwa, którego sąd rozpoznaje sprawę — Nieuwzględnienie zezwoleń wydanych w innych państwach członkowskich — Zasada równego traktowania — Zasada niedyskryminacji ze względu na przynależność państwową w zakresie stosowania traktatu EWEA)

(2009/C 312/06)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Landesgericht Linz

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Land Oberösterreich

Strona pozwana: ČEZ as

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Landesgericht Linz (Austria) — Wykładnia zasad: swobodnego przepływu towarów, swobody przedsiębiorczości, niedyskryminacji ze względu na przynależność państwową oraz lojalności — Przepis krajowy przewidujący jedynie wniesienie powództwa o odszkodowanie w przypadku występowania emisji powodowanych przez obiekty działające na podstawie zezwolenia administracyjnego — Ograniczenie stosowania tego przepisu wyłącznie do zezwoleń wydanych przez władze krajowe, czego skutkiem jest możliwość wniesienia powództwa cywilnego o zaniechanie emisji pochodzących z obiektu położonego na terytorium innego państwa członkowskiego — Elektrownia jądrowa w Temelinie

Sentencja

1) Zakaz dyskryminacji ze względu na przynależność państwową w zakresie stosowania traktatu EWEA stoi na przeszkodzie stosowaniu przepisów państwa członkowskiego, takich jak przepisy

będące przedmiotem postępowania przed sądem krajowym, na mocy których można wnieść przeciwko przedsiębiorstwu posiadającemu wymagane zezwolenia administracyjne na eksploatację elektrowni jądrowej położonej na terytorium innego państwa członkowskiego powództwo o zaniechanie emisji lub wyeliminowanie ryzyka emisji pochodzących z tego obiektu i oddziałujących na sąsiednie nieruchomości, podczas gdy nie można wnieść takiego powództwa przeciwko przedsiębiorstwu posiadającym obiekt przemysłowy położony w państwie członkowskim, którego sąd rozpoznaje sprawę, działający tam na podstawie zezwolenia administracyjnego, a zatem gdy można wytoczyć przeciwko nim wyłącznie powództwo o naprawienie szkód wyrządzonych na sąsiedniej nieruchomości.

2) Zadaniem sądu krajowego jest zapewnienie — w możliwie najszerszym zakresie — prawu wewnętrznemu, które ów sąd ma stosować, wykładni zgodnej z wymogami prawa wspólnotowego. Jeżeli takie zgodne zastosowanie nie jest możliwe, sąd krajowy ma obowiązek zastosować w całości prawo wspólnotowe i zapewnić ochronę praw, jakie nadaje ono jednostkom, oraz pominąć w razie potrzeby każdy przepis, którego zastosowanie prowadziłoby w konkretnym przypadku do rezultatu niezgodnego z prawem wspólnotowym.

(¹) Dz.U. C 142 z 7.6.2008.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 29 października 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tallinna Halduskohus — Republika Estońska) — Rakvere Lihakombinaat AS przeciwko Põllumajandusministeerium, Maksu- ja Tolliameti Ida maksu- ja tollikeskus

(Sprawa C-140/08) (¹)

(Wspólna Taryfa Celna — Nomenklatura Scalona — Klasyfikacja taryfowa — Zamrożone kawałki i podroby z kurczaków — Przystąpienie Estonii — Środki przejściowe — Produkty rolne — Nadmierne zapasy — Rozporządzenie (WE) nr 1972/2003)

(2009/C 312/07)

Język postępowania: estoński

Sąd krajowy

Tallinna Halduskohus

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Rakvere Lihakombinaat AS

Strona pozwana: Põllumajandusministeerium, Maksu- ja Tolliameti Ida maksu- ja tollikeskus

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tallinna Halduskohus — Wykładnia załącznika I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie